

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 711/2016
14.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Веска Крстајића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Д.Р., због кривичног дела тешко дело против опште безбедности из члана 288. став 4. у вези члана 278. став 5. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Ј.Г., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К 479/14 од 21.09.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 116/16 од 07.03.2016. године, у седници већа одржаној 14.06.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Р., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К 479/14 од 21.09.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 116/16 од 07.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу К 479/14 од 21.09.2015. године, окр. Д.Р. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 288. став 4. у вези члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ, а окр. И.О. због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, па су осуђени на казне затвора у трајању од по једне године.

Одлучујући о жалби браниоца окр. Д.Р., Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 116/16 од 07.03.2016. године, усвојио жалбу браниоца и у погледу одлуке о казни преиначио првостепену пресуду, тако што је окривљеног Д.Р., за кривично дело за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од једне године, која ће се извршити тако што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује на адреси ... у Х., и одредио да ће се, уколико окривљени једном у трајању од 12 часова или два пута

у трајању од по 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, одредити да остатак казне издржава у затвору, док је у преосталом делу жалба браниоца одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених првостепених пресуда бранилац окр. Д.Р., адв. Л.Г., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона – члан 438. став 1. тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, обе пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да су нижестепени судови повредили закон по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело – члан 439. тачка 1. ЗКП, с обзиром да у радњама окривљеног нема елемената кривичног дела које му је стављено на терет односно да не постоји узрочно последична веза између радњи окривљеног и трагичног повређивања и смртног исхода код пок. В.Д.

По налажењу Врховног касационог суда неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, имајући у виду да чињенични опис радњи окривљеног дат у изреци првостепене пресуде, а наиме да је окривљени Д.Р., који се налазио на месту сувозача у путничком возилу, у стању када је његова способност да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима била редукована али не у битној мери, опште опасном радњом, из нехата, изазвао опасност за живот и тело људи, на тај начин што је ... у тренутку када је видео да је окр. И.О. ухватио банкину са десне стране пута, ухватио десном руком волан аутомобила окренувши га у десну страну а затим га нагло пустио, иако је могао бити свестан да оваком његовом радњом може изазвати опасност по тело људи али је олако држао да до тога неће доћи, те је заједничким радњама оба окривљена лица дошло до наглог скретања возила на леву страну пута, услед чега је дошло до удара возила у заштитну ограду моста, а затим и до слетања возила ... садржи сва битна, како субјективна тако и објективна обележја кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ, за које је окр. Д.Р. оглашен кривим, па стога неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи и да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, јер се пресуда заснива на недозвољеном доказу - на исказу окривљеног Д.Р. који је дао у својству сведока код истражног судије дана 18.08.2011. године.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим, имајући у виду да исказ окр. Д.Р. који је дао код истражног судије у својству сведока није ни изведен као доказ нити је на том исказу одлука заснована. Окривљени је на главном претресу изјавио да је разумео оптужницу и да ће своју одбрану дати у присуству браниоца кога је ангажовао, а затим и да остаје при раније датој изјави. То, међутим, не значи да је пресуда заснована на исказу окривљеног који је дао у својству сведока, већ је цењена његова одбрана са главног претреса када је окривљени изјавио да остаје код дате изјаве, без измена, а уз допуну тог исказа, којом је у суштини поновио свој раније дат исказ. Стога неосновано бранилац у захтеву указује и на постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је на штету окривљеног повређен закон и то у одредбама члана 438. став 1. тачка 7) до 10) и члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, међутим, у образложењу захтева, не указује у чему се наведене повреде састоје.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.